

doktor filozofie z Heidelbergu – tvořícími souborný formální doprovod katalafku s černošským vrahem, vlkem, kterého ubili.

Když dorazili na okraj města, jel už pohřební vůz značně rychle. Teď se mihli kolem kovové tabule, na které bylo z opačné strany napsáno „Jefferson, hranice obce“, a ulice zmizela, uhnula stranou do dalšího táhlého svahu, dostala štěrkový povrch. Stevens se naklonil dopředu a vypnul zapalování, takže redaktorův vůz jel dál setrvačností a zpomaloval, jak jeho majitel sešlapoval pedály brzdy, a pohřební vůz a druhý automobil se od nich začaly rychle odpoutávat, jakoby na útku, a lehký, deštěm nezkrácený letní prach jim vystříkával zpod prchajících kol; brzy zmizely z dohledu. Redaktor začal automobil neohrabaně obracet, až to v rychlostní skrtní bolesně chrchialo, a popojížděl dopředu a couval tak dlouho, až stál zase na silnici předkem vozu zpátky k městu. Pak chvilí bez hnutí seděl, nohu na spojce.

„Víte, na co se mě teď dopoledne ptala, tam na nádraží?“ zeptal se. „Říkala: Dáte to do novin?“

„Cože?“ podivil se Stevens.

„Jak povídám,“ potvrdzoval redaktor. „A znovu opakovala: Dáte to do novin? Chci, aby to bylo v novinách. Všechno.“ A já chtěl říct: „A kdybych náhodou věděl, jak doopravdy uměl, to byste taky chtěla mít v novinách?“ A řeknu vám, kdybych se byl takhle zeptal a kdyby třeba věděla všechno, co víme my, stejně věřím, že by byla řekla ano. Ale já jsem se nezeptal. Řekl jsem jenom: „Ale teta, vždyť byste si to ani neuměla přečíst.“ A ona na to: „Slečna Belle by mi volávala, kam mám koukat, a tak bych to aspoň viděla. Jen to dejte do novin. Všechno.“

„Chm.“ („Ano,“ pomysll si Stevens. „Teď už je jí to jedno. Protože to tak muselo být a ona to nemohla změnit, a když už je po všem, dokonáno, nezajímá ji, jak zemřel. Chtěla, aby se vrátil domů, ale chtěla, aby se vrátil domů distojně. Chtěla pro něj rakev a květiny a pohřební vůz a chtěla za tím vozem jet městem v automobilu.“) „Jedeme,“ vybídl redaktora. „Vrátíme se do města. Svůj psací stůl jsem neviděl už dva dny.“

(Přeložil Miroslav Jindra)

<i>William Faulkner</i>	vyslov [viljem fòknr]	<i>paladýn</i>	vznešená osoba u královského
<i>Samuel Worsham Beauchamp</i>	vyslov [səmjuel vɔrʃəm bi:çəm]	dvora, zvlášť věrný člen dvorské družiny; přeneseně zastávce, obránce ně-	
<i>Mollie</i>	vyslov [mɔlvi]	čeho vůbec	
<i>Gavin Steven</i>	vyslov [gevin stívn]	<i>katalafk</i>	podstavec nebo vyvýšené podium pro pietní vystavení rakve se zemřelým
<i>Hamp Worsham</i>	vyslov [həmp vɔrʃəm]		

SOUKAL, Josef. *Čítanka pro III. ročník gymnázií: učebnice plně vyhovuje Katalogu požadavků ke společné části maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury*. Praha: SPN - pedagogické nakladatelství, 2003. ISBN 80-7235-226-1.